

Nazwa kierunku studiów	Ogrodnictwo
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Projektowanie terenów zieleni Designing green space
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,04/1,96)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Kamila Adamczyk-Mucha
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Pozyskiwanie wiedzy i umiejętności dotyczących formułowania i realizowania zadań z zakresu projektowania obiektów architektury krajobrazu w kontekście współczesnej przestrzeni publicznej, półpublicznych i prywatnych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu problematykę z zakresu kształtowania krajobrazu i ochrony przyrody w EU oraz funkcjonowania ogrodnictwa zrównoważonego.
	Umiejętności:
	U1. Samodzielnie i w zespole (także w roli lidera), kształtować estetykę otoczenia poprzez tworzenie różnorodnych aranżacji roślinnych oraz rozszerzone umiejętności tworzenia, urządzania i pielęgnowania nasadzeń roślinnych o zróżnicowanym charakterze i przeznaczeniu, a także chronić i konserwować krajobraz kulturowy (OG_U07)
	U2. Rozpoznać i wykorzystać różne taksony roślin ogrodniczych dla zdrowia i gospodarki człowieka oraz estetyki otoczenia i kształtowania krajobrazu (OG_U11)
Kompetencje społeczne:	
K1. Absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy i odpowiedzialny, organizowania pracy i zarządzania realizacją zadań związanych z wykonywanym zawodem, w tym do współdziałania i pracy w grupie oraz podejmowania w niej różnych ról (OG_K06)	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Urządzanie i pielęgnowanie terenów zieleni
Treści programowe modułu	Kategorie obiektów architektury krajobrazu – wielofunkcyjne tereny rekreacyjne o charakterze ogrodów publicznych, parków, zespołów wypoczynkowych oraz przestrzenie półpubliczne

	<p>(tereny osiedlowe, ogrody dedykowane) oraz prywatne. Współczesny park miejski i metodyka postępowania w projektowaniu przestrzeni na potrzeby publiczne. Podstawy projektowania obiektów architektury krajobrazu wynikające z ustaleń studiów i planów zagospodarowania przestrzennego. Partycypacja społeczna i udział zamawiającego w procesie projektowania. Przestrzeń publiczna wielofunkcyjna o zróżnicowanym programie użytkowym. Funkcje wnętrz krajobrazowych i ich rozmieszczenie w poszczególnych strefach o różnym charakterze. Kształtowanie zaplecza komunikacyjnego, infrastrukturalnego, gospodarczego i usługowego. Zasady kształtowania przestrzeni w kontekście różnych grup użytkowników. Ustawy, rozporządzenia i normy dotyczące projektowania kategorii obiektów architektury krajobrazu. Zasady projektowania współczesnych terenów zieleni – dobór metod badawczych, analitycznych, formułowanie wytycznych projektowych, przygotowanie założeń programowych, projekt koncepcyjny, projekt wykonawczy wybranej branży, przedmiar prac, kosztorys wybranej branży, specyfikacja techniczna wybranej branży.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej</p>	<p>Literatura podstawowa: Bogdanowski J., 2000, Metoda jednostek i wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (JARK-WAK) w studiach i projektowaniu w: III Forum Architektury Krajobrazu OZKNIK, Warszawa, s. 2-10. Królikowski J. T., Rylke J., 2010, Społeczno-kulturowe podstawy gospodarowania przestrzenią, Wydawnictwo SGGW, Warszawa. Myga-Piątek U., 2010, Przemiany krajobrazów kulturowych w świetle idei zrównoważonego rozwoju Problemy Ekorozwoju, vol. 5, no 1; Sanchez Vidiella A., 2008, Atlas współczesnej architektury krajobrazu. TMC; Zachariasz A. 2006, Zieleń jako współczesny czynnik miastotwórczy ze szczególnym uwzględnieniem roli parków publicznych, Wyd. PK, Kraków. Pluta K., 2014, Przestrzenie publiczne miast Europejskich. Projektowanie urbanistyczne. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej Literatura uzupełniająca: Wejchert K., 1984; Elementy kompozycji urbanistycznej. Wyd.2., Warszawa, Arkady; Orzeszek-Gajewska B., 1982; Kształtowanie terenów zieleni w miastach, PWN, Warszawa;</p>
<p>Planowane formy/działania/metody dydaktyczne</p>	<p>Metody dydaktyczne: wykłady w formie prezentacji multimedialnych, rysunek odręczny oraz</p>

	wykorzystanie programów graficznych w celach wykonania i przedstawienia rysunku.		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1: sprawdzian pisemny U1, U2: ocena na podstawie przygotowanego opracowania projektowego. K1: ocena pracy studenta, udział w dyskusji Formy dokumentowania: dziennik prowadzącego, pisemna praca zaliczeniowa, projekt,		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Zaliczenie zadania projektowego – 80% Udział w dyskusji – 20%		
Bilans punktów ECTS	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS
	KONTAKTOWE (z udziałem nauczyciela)		
	Wykłady	3	0,12
	Ćwiczenia	15	0,6
	Konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie projektu	6	0,24
	Łącznie kontaktowe	26	1,04
	NIEKONTAKTOWE		
	Przygotowanie do ćwiczeń	12	0,48
	Studiowanie literatury	20	0,8
	Przygotowanie projektu	17	0,68
	Łącznie niekontaktowe	49	1,96
Razem punkty ECTS	75	3	
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 3 godz. Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Konsultacje – 2 godz. Zaliczenie projektu – 6 godz.		
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 - OG_W11 U1- OG_U6 U2 - OG_U07, OG_U11 K1 - OG_K06		